

Vazmeno bdjenje
Konkatedrala sv. Petra i Pavla, Osijek
 3. travnja 2021.

Draga braćo i sestre, dragi katekumeni, draga braćo svećenici i poštovane časne sestre! Kad je Isus umro na križu, sve se činilo svršenim. Tome su se nadali i oni koji su ga osudili te razapeli. Ali, prevarili su se, jer on je prvi dan poslije židovske subote, prvoga dana u tjednu uskrsnuo! Taj prvi dan u tjednu je naša nedjelja, koju su kršćani od početka počeli slaviti kao spomen-dan na Isusovo uskrsnuće.

Okupljeni u ovoj svetoj noći uoči nedjelje, prvoga dana u tjednu poslije Isusove smrti na križu, mi se i noćas susrećemo s uskrsnulim Gospodinom koji nam se daje za hranu pod prilikama posvećenog kruha i vina. Podsjećamo se da je svaki prvi dan u tjednu Dan Isusove uskrsne pobjede nad smrću, odnosno da je svako nedjeljno jutro - uskrsno jutro, i da je svaka nedjelja dan kad među nas okupljene dolazi uskrsli Isus.

Zajedno sa spomenom na Isusovo uskrsnuće mi se u ovoj usksnoj noći također spominjemo svoga krštenja po kojemu smo umrli starom grješnom čovjeku i zajedno s Kristom uskrsnuli na novi život. Čuli smo riječi sv. Pavla: "Krštenjem smo zajedno s Kristom ukopani u smrt, da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života" (Rim 6,3-11). Od početaka mi kršćani krštenje shvaćamo i doživljavamo kao umiranje s Kristom, kao sudjelovanje u njegovoj smrti, i kao ustajanje s njime iz truleža grijeha i smrti te ulazak u novi preobraženi život. U prva kršćanska vremena to se simbolički izražavalo samim obredom krštenja, koje se tada podjeljivalo uranjanjem te izranjanjem krštenika iz krsne vode. Uranjanje u vodu značilo je uranjanje u grob, umiranje starom načinu života, a izranjanje iz vode simboliziralo je uskrsnuće i rađanje na novi život.

Zato je od početaka Crkve privilegirano vrijeme za primanje krštenja i sakramenata kršćanske inicijacije bila vazmena noć u kojoj se vrši spomen-čin Isusova uskrsnuća. Odabirući da budu kršteni u toj noći, novi kršćani su si i na taj način željeli dozvati u svijest da krštenjem primaju u sebe novi život Krista uskrsnuloga, da se po sv. pričesti sjedinjuju s njime tako da on iznutra postaje naše nadahnuće i pokretačka snaga te da se po pomazanju sv. krizmenim uljem poistovjećujemo s njime te na sebe preuzimamo njegovo djelo i njegovo poslanje.

Večeras se zato radujmo, draga braćo i sestre, s ovom našom braćom i sestrama koji će za koji čas biti ovdje pred nama kršteni i pomazani sv. krizmenim uljem te će zajedno s nama pristupiti euharistijskom stolu, tako da ćemo i mi biti svjedoci njihova odlaganja starog čovjeka i njegova načina života, te njihova oblačenja novog uskrsloga čovjeka, kojega simboliziraju zapaljena svijeća u rukama novokrštenika i bijela tkanina kojom će se zaogrnuti. To su, dragi novokrštenici, simboli vaše nutarnje, običnom oku nevidljive, preobrazbe, Vašeg sjedinjenja s uskrsnulim Gospodinom i suobličenja njemu.

Ovo je noć u kojoj se i svi mi, draga braćo i sestre, spomenjemo svojega krštenja i krizme i te obveza koje smo preuzeli primanjem tih sakramenata. Pozorno pratimo obred krštenja i sudjelujmo svjesno i aktivno u obnovi krsnih obećanja, po kojima, odričući se zla i grijeha i ispovijedajući vjeru u Krista, izražavamo spremnost živjeti već sada s Kristom, kako bismo i u vječnosti bili dionici novosti njegova uskrslog života i njegove slave.

Na krštenju smo primili životvorni Kristov Duh, onaj isti Duh koji je Isusa uskrsnuo od mrtvih. Po njemu smo iz duhovne smrti prešli u novi život. Po sakramentu sv. krizme primili smo sedam darova Duha Svetoga, čijom snagom možemo razviti i ostvariti novi život. Sv. krizma je nadopuna krštenja i važna je za naš kršćanski život kao što je za život novorođenčeta važno sve ono što mu se daje i mora davati poslije rođenja da bi ono raslo, jačalo i razvilo se u osobu koja je spremna i sposobna preuzeti odgovornost ne samo za sebe, nego i za dobrobit drugih ljudi. A redovito pristupanje sv. pričesti na nedjeljnom euharistijskom slavljunam pomaže da trajno ostanemo u zajedništvu s raspetim i uskrslim Isusom. Štoviše, da zajedništvo s njime učvršćujemo do potpunoga sjedinjenja i stapanja u jedno s njime, kako je sv. Pavao rekao za sebe: "Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist" (Gal 2, 20).

Dvaput smo, braćo i sestre, rođeni: jednom na ovaj zemaljski život, rođenjem od tjelesne majke, drugi put na nebeski život rođenjem od duhovne majke, a to je Crkva, kojoj je uskrsnuli Gospodin dao zapovijed da propovijeda njega i sve ljude posvećuje po sakramentima krsta, potvrde i euharistije, a time i da ih rađa na novi uskrsli život. Stoga, neka nam ovo sveto liturgijsko slavlje u uskrsnoj noći, primanje sakramenata i blagovanje s euharistijskoga stola pomogne u umiranju sebi, u odustajanju od vlastite sebičnosti, povrijeđenosti, želje za osvetom i svakoga drugoga grijeha. I neka nas još odlučnije i zauzetije sjedini s Isusom Kristom,

raspetim i uskrslim te s njegovim djelom i poslanjem. Neka nas zahvati novošću uskrsnog života i osposobi za čestitost, poštenje, dobrotu, praštanje, solidarnost; za blizinu s onima koji trpe, koji su ugroženi ili gurnuti na rub društva i sve nas učini graditeljima bratstva i mira među svim ljudima. I s tim željama neka Vam je svima sretan i blagoslovljen Uskrs.

Poštovani i dragi gospodine župniče, braćo svećenici, sestre redovnice, dragi vjernici – draga braćo i sestre, neka Vam je svima sretan i blagoslovljen Uskrs.

Vama dragi novokrštenici, prvopričesnici i krizmanici čestitam u ime svih nas na primljenim sakramentima i izričem našu radost što ste odlučili pridružiti nam se u crkvenom zajedništvu, ali vjerujem i nadam se jednako tako i u kršćanskoj preobrazbi ovoga našega dragoga hrvatskoga društva.

Vazmeno trodnevlje (misa večere Gospodnje, obredi velikoga petka i uskrsno bdijenje) su središte i vrhunac čitave liturgijske godine. Zahvaljujem svima Vama draga braćo i sestre koji ste redovito dolazili i sudjelovali u slavljinama proteklih dana. Istodobno zahvaljujem i svima onima koji su ih pripremali:

- župniku mons. Adamu Bernatoviću i župnim vikarima Anti i Blažu;
- vlč. dr. Zvonku Pažinu, profesoru na KBF u Đakovu i župniku u Čepinu te njegovim suradnicima, koji su pripremali katekumene za večerašnje vazmeno slavlje i za primanje sakramenata;
- zahvaljujem Vama dragi pjevači, s. Branki i orguljašu Daliboru, na trudu kojega ulažete u lijepo pjevanje i animiranje svetih obreda kroz čitavu godinu;
- zahvaljujem i sakristanki s. Franciski i svima koji joj pomažu u čišćenju i uređenju ovu našu drage konkatedrale, liturgijske odjeće i drugih paramenata;
- hvala i vlč. Vladimiru Mikrutu te drugim svećenicima koji pomažu u ispovjedaonici
- osobito hvala i Vama dragi i dragocjeni ministranti; čitači, pazitelji katedrale, skupljači milostinje, članovi župnog ekonomskog i pastoralnog vijeća, suradnici u katehezi i u župnom uredu te svim ostalim župnim suradnicima. Hvala Vam što svojim primjerom potičete i druge župljane te one koji su večeras primili svete sakramente da Vam se pridruže u suodgovornosti za župnu zajednicu i ostvarenje poslanja Crkve u društvu.

Zazovimo sada Božji blagoslov na nas i na naše svakodnevno svjedočanstvo Krista uskrsloga.